

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **Ing. D. L.**, zastoupená Mgr. Danielem Grimmem, advokátem se sídlem Janáčkova 1089/20, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2018, č. j. MSK 97392/2018, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 6. 2022, č. j. 19 A 32/2018 - 59,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) rozsudek specifikovaný v záhlaví, jímž Krajský soud v Ostravě zamítl její žalobu proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice ze dne 1. 6. 2018, č. j. 28044/2018/ČEBO, kterým uznal stěžovatelku vinnou ze spáchání přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. a § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.

[2] Výrokem I. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2022, č. j. 3 As 204/2022 - 13, byla stěžovatelka vyzvána k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení a současně byla poučena o následcích spojených s nevyhověním uvedené výzvě. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 24. 8. 2022. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek, a marně uplynula dne 8. 9. 2022 [§ 40 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Stěžovatelka však do dnešního dne soudní poplatek neuhradila.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s § 7 odst. 1 téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatelka soudní poplatek nezaplatila při podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud ji vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě patnácti dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečně) lhůty

stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[4] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané větou druhou ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. září 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu